

Conexiuni creative: tehnici non-formale de
predare a disciplinelor socio-umane

TRUSĂ DE PRIM AJUTOR

PROFESOR:
ISTRATE DOINA MIRABELA

1. METODA PHOTOVOICE

Metoda a fost dezvoltată de cercetătorul și profesorul **Carolyn Wang** în anii 1990 și a fost utilizată inițial pentru a oferi o voce comunităților marginalizate, dar astăzi este aplicată într-o gamă largă de domenii educaționale și sociale.

A. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE METODEI PHOTOVOICE

- metodă bazată pe documentare vizuală
- modalitate de a vorbi prin fotografie
- prezintă o poveste despre o anumită zonă sau subiect oferă o voce oamenilor care, de obicei, nu se aud
- Stimulează reflecția critică
- Îmbunătățește înțelegerea și comunicarea
- Dezvoltă abilități de exprimare a ideilor și opiniilor
- Favorizează lucrul în echipă
- Crește conștientizarea și înțelegerea unor teme sociale/economice
- Contribuie la educarea și sensibilizarea comunități

B. PAȘI DE URMAT ÎN APLICAREA METODEI PHOTOVOICE

1. Decideți asupra unei probleme/zone și stabiliți scopul și obiectivele activității (de ex., explorarea unor teme sociale);
2. Decideți asupra participanților și grupați elevii în echipe formate din număr egal de membri;
3. Explicați regulile de bază ale metodei Photovoice (de ex., utilizarea corectă a aparatelor foto, respectul pentru persoanele fotografiate etc.);
4. Realizați sesiunea de fotografiere - elevii fac fotografii pe teme desemnate;
5. Realizați întâlnirea de grup pentru a partaja, selecta imaginile și a scrie mesajele fiecărei fotografii;
6. Reflecția asupra fotografiilor - după ce au realizat fotografiile, elevii sunt invitați să își exprime gândurile și sentimentele legate de imaginile capturate. Elevii își prezintă fotografiile într-un cadru colectiv și explică semnificația fiecărei imagini, legătura acesteia cu tema propusă și impactul personal al acesteia.
7. Desfășurați expoziția photovoice sau realizați un material educațional care să fie împărțit cu publicul larg sau cu factorii de decizie.

EXEMPLIFICĂRI

1. Logică, argumentare și comunicare

Lecția: "Silogismul"

◇ **Obiectiv:**

Elevii vor învăța să construiască silogisme corecte, înțelegând structura raționamentului logic. Prin activitatea Photovoice, ei vor vizualiza și vor aplica acest concept abstract într-un mod creativ, facilitând înțelegerea mai clară a logicii formale.

◇ **Descriere activitate:**

Elevii vor crea imagini care ilustrează premisele și concluzia unui silogism, ajutându-i astfel să înțeleagă mai bine structura logică a raționamentului silogistic.

◇ **Etapale activității:**

- **Introducerea silogismului**

Profesorul explică ce este un silogism și cum funcționează, oferind exemple de silogisme simple.

Ex:

Premisa majoră: „Toți oamenii sunt muritori.”

Premisa minoră: „Socrate este om.”

Concluzia: „Socrate este muritor.”

Se discută despre structura silogismului: două premise urmate de o concluzie care derivă logic din acestea.

- **Explicarea activității Photovoice**

Elevii sunt invitați să creeze imagini care reflectă premisele și concluzia unui silogism. Aceasta poate include scene sau obiecte care simbolizează conceptele din silogism.

De exemplu:

Premisa majoră: O fotografie cu o mulțime de oameni, etichetată „Toți oamenii sunt muritori”.

Premisa minoră: O fotografie cu un individ (de exemplu, un portret al lui Socrate sau un elev), etichetată „Socrate este om”.

Concluzia: O fotografie cu un craniu sau un alt simbol al morții, etichetată „Socrate este muritor”.

- **Crearea silogismului vizual**

Elevii sunt împărțiți în grupuri și li se cere să aleagă un silogism simplu sau să creeze unul propriu. Ei vor căuta în jurul lor imagini sau vor crea imagini care reflectă premisele și concluzia.

De exemplu, un grup ar putea crea următorul silogism:

Premisa majoră: „Toate păsările au aripi.”

Premisa minoră: „Un vultur este o pasăre.”

Concluzia: „Un vultur are aripi.”

Elevii vor căuta sau vor crea imagini relevante pentru fiecare premisă, astfel încât să adâncească înțelegerea conceptului.

- **Prezentarea și analiza silogismului vizual**

Fiecare grup va prezenta silogismul său în fața clasei, explicând alegerea imaginilor și modul în care acestea reflectă premisele și concluzia.

De exemplu, grupul care a creat silogismul „Toate păsările au aripi” ar putea prezenta o fotografie a unui vultur și a altor păsări cu aripi și ar discuta despre cum fiecare imagine se leagă logic de premisele enunțate.

- **Discuția finală**

După prezentările fiecărui grup, se va organiza o discuție despre cum imagini ajută la clarificarea structurii unui silogism.

2. Psihologie

Lecția: "Caracterul"

- * **Obiectiv:**

Elevii vor înțelege mai bine conceptele legate de caracter prin intermediul imaginii vizuale, dezvoltându-și abilități de reflecție asupra propriilor trăsături și comportamente. Metoda Photovoice le permite să exprime și să aprecieze diversitatea trăsăturilor de caracter într-un mod creativ și personal.

- * **Descriere activitate:**

Metoda Photovoice presupune ca elevii să capteze imagini care reflectă teme sau concepte importante, iar apoi să discute semnificațiile acestor imagini. În cadrul acestei lecții, elevii vor explora tema „caracterului” – trăsăturile personale care definesc o persoană, cum ar fi onestitatea, responsabilitatea, curajul sau compasiunea. Elevii vor fotografia obiecte, situații sau oameni care pentru ei reprezintă trăsături de caracter și vor reflecta asupra semnificației acestor imagini.

* **Etapale activității:**

- **Introducerea temei**

Profesorul explică ce înseamnă „caracterul” și cum acesta se manifestă în comportamentele și alegerile noastre zilnice.

Se discută despre trăsăturile care formează un caracter puternic, cum ar fi curajul, integritatea, responsabilitatea, respectul față de ceilalți, empatia, etc. Elevilor li se explică scopul activității: să captureze imagini care reflectă aceste trăsături de caracter.

- **Fotografierea (activitate individuală)**

Elevii sunt invitați să facă poze în jurul lor (fie acasă, la școală sau în comunitate) care să reflecte trăsături de caracter. Pozele pot include: o persoană care ajută pe cineva (ex: voluntariat sau gesturi de bunătate), o imagine cu un obiect sau un loc care le amintește de un comportament corect sau responsabil (ex: o carte care simbolizează învățătura, un birou ordonat care reflectă disciplină) sau imagini care reprezintă momente de curaj sau de luare a unei decizii corecte în fața unei provocări.

Elevii vor face 3-5 fotografii, având în vedere că fiecare imagine trebuie să fie însoțită de un mesaj clar despre trăsătura de caracter pe care o reprezintă.

- **Discuția pe grupuri**

După ce au realizat fotografiile, elevii se împart în grupuri mici și își împărtășesc imaginile cu ceilalți. Fiecare elev explică ce a vrut să transmită prin imaginea respectivă și ce trăsătură de caracter o reflectă. De exemplu, un elev ar putea prezenta o imagine cu un prieten care ajută pe altcineva la școală și ar explica cum aceasta simbolizează compasiunea și ajutorul reciproc.

- **Prezentarea imaginii în fața clasei**

Fiecare grup își va alege o imagine reprezentativă pe care o va prezenta întregii clase. Elevii vor explica cum acea imagine reflectă un anumit aspect al caracterului și vor discuta despre importanța acestei trăsături în viața de zi cu zi. De exemplu, un elev ar putea prezenta o imagine cu o persoană care protejează mediul înconjurător și va discuta despre responsabilitatea față de natură, subliniind cum acest comportament reflectă caracterul unei persoane conștiente de importanța protejării resurselor.

Reflecția finală

După ce toate grupurile au prezentat, elevii reflectă asupra a ceea ce au învățat despre caracter prin activitatea Photovoice.

3. Economie

Lecția: Consumatorul

⇒ **Obiectiv:**

Elevii vor înțelege mai bine comportamentele consumatorilor și factorii care le influențează deciziile de cumpărare, prin observarea și analiza situațiilor din viața reală. Metoda Photovoice le va permite să aplice conceptele economice într-un mod vizual și interactiv.

⇒ **Descriere activitate:**

Metoda Photovoice poate fi utilizată pentru a înțelege mai bine comportamentele consumatorilor, prin explorarea modului în care aceștia fac alegeri și cum diferitele factori influențează deciziile lor de cumpărare. Elevii vor crea imagini care reflectă comportamentele consumatorului, iar apoi vor discuta despre aceștia în cadrul lecției.

⇒ **Etapele activității:**

Introducerea temei

Profesorul introduce lecția despre comportamentul consumatorului, explicând conceptul de alegeri de consum, factori care influențează deciziile consumatorilor (preț, venituri, preferințe, publicitate, etc.) și teoriile economice care descriu cum și de ce consumatorii fac anumite alegeri. Se discută despre legea cererii și despre cum comportamentul consumatorilor este influențat de diferite condiții de piață.

Explicarea activității Photovoice

Elevii sunt invitați să capteze imagini care reflectă diverse comportamente ale consumatorilor în viața de zi cu zi. Aceste imagini pot include scene de cumpărături, reclame, alegeri de produse pe care le fac consumatorii, sau diverse situații care arată factorii care influențează deciziile consumatorilor.

Exemple de teme pentru imagini:

Preferințele personale ale consumatorilor: o fotografie cu un produs care este ales de un consumator în detrimentul altuia, ilustrând preferințele individuale.

Influența prețului: o fotografie cu un produs aflat la reducere sau cu etichete de preț vizibile, arătând cum consumatorii sunt influențați de preț.

Publicitatea și marketingul: o fotografie cu o reclamă de pe stradă sau online care atrage atenția unui consumator și îl influențează să facă o achiziție.

Factorul timp: o fotografie cu un consumator care cumpără rapid un produs dintr-un magazin, subliniind importanța comodității și economisirii de timp.

Fotografierea comportamentului consumatorilor

Elevii vor căuta în jurul lor situații care reflectă comportamentele consumatorilor și vor face 3-5 fotografii care reflectă acești factori. De exemplu, ei pot fotografia un cos de cumpărături cu diferite produse, sau un afis publicitar care atrage atenția asupra unui anumit produs.

Elevii vor analiza alegerile făcute de consumatori în aceste imagini și vor încerca să identifice factorii care influențează deciziile acestora (ex: preț, publicitate, calitate, preferințe personale).

Discuția pe grupuri

După ce au realizat fotografiile, elevii vor forma grupuri mici și își vor împărtăși fotografiile cu ceilalți membri ai grupului. Fiecare grup va discuta despre imaginile lor și despre comportamentul consumatorului ilustrat.

De exemplu, un grup care a fotografiat o persoană care alege un produs din cauza prețului redus va discuta despre cum factorul „preț” influențează alegerile consumatorilor. Alt grup ar putea discuta despre cum publicitatea influențează alegerea unui brand față de altul.

Prezentarea imaginii în fața clasei

Fiecare grup va alege o imagine reprezentativă și o va prezenta întregii clase. Ei vor explica ce comportament al consumatorului este ilustrat în fotografie și vor discuta despre factorii care influențează această alegere.

De exemplu, un grup care a realizat o fotografie a unui magazin de reduceri va explica despre cum consumatorii sunt atrași de oferte și discounturi, și cum acest comportament poate fi interpretat din perspectiva teoriei economice (legea cererii, utilitatea marginală, etc.).

Reflecția finală

După prezentările fiecărui grup, profesorul va ghida o discuție despre cum factorii economici și psihologici influențează comportamentul consumatorului.

4. Filosofie

Lecția: "Fericirea"

◆ Obiectiv:

Elevii vor explora conceptul de fericire prin prisma diferitelor tradiții filozofice, având posibilitatea de a reflecta asupra propriei lor viziuni despre fericire. Activitatea Photovoice va ajuta elevii să-și exprime ideile într-un mod creativ și vizual, stimulând o discuție mai profundă și o înțelegere mai personală a acestui subiect complex.

◆ Descriere activitate:

Metoda Photovoice poate fi folosită pentru a explora diferitele concepte de fericire, abordate de filozofi și în diferite culturi. Elevii vor captura imagini care reflectă viziuni personale și filozofice despre fericire și vor discuta despre aceste viziuni în contextul teoriei filozofice, în special

în raport cu gânditori precum Aristotel, Epicur, Immanuel Kant sau perspective contemporane. Acest exercițiu va ajuta elevii să înțeleagă complexitatea și diversitatea ideilor despre fericire.

♦ **Etapele activității:**

Introducerea temei

Profesorul introduce lecția despre conceptele filozofice ale fericirii, explicând cum diferite școli filozofice au abordat ideea de fericire:

- ⇒ Fericirea la Aristotel: ca realizare a potențialului uman și trăirea unei vieți virtuoză (Eudaimonia).
- ⇒ Fericirea la Epicur: ca plăcere, evitarea durerii și o viață simplă.
- ⇒ Fericirea la Immanuel Kant: legătura dintre moralitate și fericire, bazată pe datoria morală.

Discută despre întrebările fundamentale legate de fericire:

Ce înseamnă să fii fericit?

Poate fi fericirea o stare de durată sau o experiență trecătoare?

Care sunt condițiile care permit trăirea fericirii autentice?

Explicarea activității Photovoice

Elevii sunt invitați să facă fotografii care reflectă diferite concepte ale fericirii, fie din perspectiva personală, fie din perspectiva unor filozofii studiate. Aceste imagini vor ajuta la explorarea visurilor, dorințelor, stilurilor de viață și experiențelor care sunt legate de fericire.

Exemple de teme pentru imagini:

- ⇒ Fericirea ca realizare personală (Aristotel): o fotografie cu un elev care reușește la un examen important, simbolizând efortul și realizarea personală.
- ⇒ Fericirea ca plăcere și relaxare (Epicur): o fotografie cu o persoană care se relaxează în natură, citind o carte sau petrecând timp cu prietenii.
- ⇒ Fericirea ca datorie morală (Kant): o fotografie cu o persoană care ajută pe altcineva, simbolizând împlinirea morală și altruismul.
- ⇒ Fericirea în mijlocul unei comunități: o fotografie cu o adunare de oameni care se bucură împreună, cum ar fi o petrecere sau o reuniune de familie.

• **Fotografierea fericirii**

Elevii vor căuta în jurul lor situații care reflectă concepte de fericire și vor face 3-5 fotografii care surprind esența acestora. De exemplu: o imagine cu o masă plină de mâncare și prietenii care se bucură împreună poate reflecta ideea de fericire ca experiență socială, o fotografie cu peisaje naturale frumoase poate sugera fericirea legată de momentele de liniște și pace interioară, o fotografie cu o persoană care își ajută vecinul sau care face

voluntariat poate ilustra fericirea ca datorie morală.

Discuția pe grupuri

După ce elevii au realizat fotografiile, aceștia vor fi împărțiți în grupuri mici pentru a analiza imaginile lor și a discuta ce concept filozofic despre fericire este reflectat în fiecare imagine.

De exemplu, un grup care a realizat o fotografie cu o familie fericită ar putea discuta despre fericirea socială și despre cum interacțiunile umane și legăturile afective contribuie la o viață împlinită.

Un alt grup care a fotografiat o persoană care își urmărește un vis ar putea discuta despre fericirea ca realizare personală și despre cum Aristotel definea fericirea ca „eudaimonia” – împlinirea potențialului uman prin virtute și rațiune.

Prezentarea imaginii în fața clasei

Fiecare grup va alege o fotografie reprezentativă și o va prezenta clasei, explicând ce concepție filozofică despre fericire este ilustrată și cum aceasta se leagă de ideile filozofice studiate.

De exemplu, un grup care a ales o fotografie cu o persoană care ajută pe cineva va discuta despre ideea lui Kant că fericirea este legată de împlinirea datoriei morale și a respectului față de demnitatea umană.

Reflecția finală

După prezentările fiecărui grup, profesorul va organiza o discuție despre cum fericirea poate fi înțeleasă și trăită diferit de către fiecare persoană sau cultură, dar și despre cum filozofia poate oferi instrumente pentru a înțelege mai profund ce înseamnă o viață fericită.

2. METODA TEATRU ORIGAMI

Teatru Origami este:

- o metodă de educație nonformală care îmbină tehnicile de origami cu elemente de teatru pentru a oferi o experiență de învățare creativă și interactivă;
- un mod de relaxare și de socializare, dar mai ales e un antrenament al minții.

A. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE METODEI TEATRU ORIGAMI

Practicarea origami:

- crește atenția la detalii,
- ajută la îmbunătățirea orientării în spațiu, a gândirii logice,
- ajută la îmbunătățirea preciziei, a disciplinei și a comunicării.
- dezvoltă creativitatea
- îmbunătățește abilitățile motorii fine
- dezvoltă abilitățile de comunicare
- stimulează colaborarea și munca în echipă
- crește încrederea în sine

B. PAȘI DE URMAT ÎN APLICAREA METODEI TEATRU ORIGAMI

1. Introducerea în tehnica origami

- Introduceți elevii în arta plierii hârtiei, prezentându-le câteva forme de bază.
- Demonstrați pașii simpli pentru realizarea figurinelor sau animalelor din hârtie care vor reprezenta personaje în piesa de teatru.

2. Stabilirea temei și crearea povestii

- Încurajați elevii să aleagă o temă legată de materiile socio-umane sau o poveste scurtă, pe care o vor reprezenta prin figurinele origami.

3. Crearea personajelor și decorului

- Fiecare elev poate realiza figurinele necesare pentru poveste, fie că sunt personaje (animale, oameni, creaturi fantastice) sau elemente de decor (copaci, case, flori).

4. Organizarea piesei de teatru

- Stabiliți împreună rolurile elevilor: cine va nara povestea, cine va mișca figurinele și cine se va ocupa de efectele sonore.

5. Repetiții și prezentarea piesei

- Permiteți elevilor să repete piesa, acordându-le timp pentru a-și învăța rolurile și a deveni confortabili cu mișcările. La final, prezentați piesa în fața clasei, în fața unei alte clase sau chiar în fața părinților, dacă este posibil.

EXEMPLIFICĂRI

1. Logică, argumentare și comunicare

Lecția „Propoziții categorice”

- **Obiectiv:** Elevii vor înțelege tipurile de propoziții categorice (A, E, I, O) și modul în care acestea exprimă relațiile dintre clase, atât vizual, cât și prin exemple dramatizate.
- **Descriere:** Elevii creează figurine din origami care reprezintă clase de obiecte (ex.: cercuri = „animale”, pătrate = „câini”, triunghiuri = „pisici”). Ei vor utiliza aceste figurine pentru a demonstra și interpreta teatral cele patru tipuri de propoziții categorice (A, E, I, O).

- **Etapele activității:**

Construcția figurilor

Fiecare echipă construiește figuri de origami pentru două sau trei clase distincte.

De exemplu:

Cercul = „animale”

Pătratul = „câini”

Triunghiul = „pisici”

Scenariul teatral

Echipele pun în scenă situații folosind figurinele pentru a ilustra propozițiile categorice:

Propoziție universal afirmativă (A): „Toți câinii sunt animale.”

Toate pătratele sunt plasate în interiorul cercurilor, iar echipa interpretează o scenetă în care câinii explică de ce fac parte din clasa animalelor. Exemplu teatral: „Suntem câini și facem parte din regnul animal!”

Propoziție universal negativă (E): „Niciun câine nu este pisică.”

Pătratele (câini) sunt plasate complet în afara triunghiurilor (pisici), iar elevii joacă o scenetă în care câinii refuză să fie asociați cu pisicile: „Noi nu toarcem, nu mieunăm – suntem complet diferiți de pisici!”

Propoziție particular afirmativă (I): „Unii câini sunt animale de companie.”

O parte dintre pătrate sunt plasate într-un cerc mic care reprezintă „animale de companie”, ilustrând faptul că doar unii câini sunt în această categorie.

Propoziție particular negativă (O): „Unii câini nu sunt animale de companie.”

Câteva pătrate sunt plasate în afara cercului „animale de companie”, iar elevii explică teatral că nu toți câinii trăiesc cu oameni.

Analiza și discuția

După fiecare scenetă, colegii din public trebuie să identifice tipul propoziției categorice și să discute dacă poziționarea origami-urilor reflectă corect relațiile dintre clase. relațiile dintre clase, atât vizual, cât și prin exemple dramatizate.

2. Psihologie

Lecția ”Comportamente pro și anti-sociale”

Obiectiv:

Elevii înțeleg diferențele dintre comportamentele pro-sociale și anti-sociale, recunosc exemplele acestora și reflectează asupra impactului lor în viața de zi cu zi.

Etapele activității:

Pregătirea materialelor

Fiecare echipă creează 4-5 simboluri origami care vor fi folosite în scenetă.

Exemple:

- ◆ **Pro-sociale:** Inimă (empatie), stea (colaborare), mână deschisă (ajutor).
- ◆ **Anti-sociale:** Nor negru (răutate), săgeată (agresivitate), zid (izolare).

Scenariu pentru comportamente pro-sociale

Elevii pun în scenă o poveste în care comportamentele pro-sociale sunt evidente. De exemplu: Un coleg origami „cade” pe jos (simbolizând o problemă), iar celelalte figurine îi oferă ajutor (colaborare și altruism). Simbolul inimii este folosit pentru a ilustra empatia unei persoane care încurajează pe cineva aflat în dificultate.

Dialog teatral: „Am văzut că ai nevoie de ajutor – sunt aici să te sprijin!”

Scenariu pentru comportamente anti-sociale

Elevii creează o poveste cu comportamente anti-sociale, cum ar fi agresivitatea verbală sau izolarea. Exemplu: Personajele origami resping pe cineva din grup, iar simbolul zidului este folosit pentru a reprezenta excluderea. Săgeata este utilizată pentru a arăta conflictul sau atacurile agresive între personaje.

Dialog teatral: „Nu ești binevenit aici – pleacă de lângă noi!”

Analiză și reflecție

După fiecare scenetă, ceilalți elevi identifică comportamentele pro-sociale și anti-sociale ilustrate. Se discută impactul fiecărui tip de comportament asupra relațiilor sociale și asupra comunității.

3. Economie

Lecția: "Efectele șomajului"

⇒ **Obiectiv:** Elevii vor înțelege diferitele tipuri de șomaj și impactul acestora asupra indivizilor și economiei. Activitatea va ajuta elevii să identifice soluții pentru reducerea șomajului și să reflecteze asupra importanței educației și adaptabilității în fața schimbărilor economice.

⇒ **Descriere activitate:**

Elevii vor explora conceptul de șomaj printr-o scenetă teatrală în care sunt prezentate diferite tipuri de șomaj (șomajul structural, șomajul ciclic etc.) și efectele acestuia asupra muncitorilor și economiei. Fiecare echipă va crea simboluri din origami pentru a reprezenta diferite tipuri de muncitori și resurse (ex: o valiză pentru muncitorii care caută un loc de muncă, o barieră pentru obstacolele economice, un ceas pentru timpul pierdut în șomaj). Activitatea va ajuta elevii să înțeleagă impactul șomajului asupra indivizilor și societății.

⇒ **Etapele activității:**

Pregătirea materialelor

Fiecare echipă creează simboluri de origami pentru diferite tipuri de muncitori și concepte economice:

Muncitori: Figurine care țin o valiză (reprezentând căutarea unui loc de muncă).

Șomajul: O barieră din origami (blocaje economice), un ceas (timpul pierdut), o roată care se învâрте (probleme economice ciclice). Soluții: O „ușă” deschisă (noi oportunități de angajare), o săgeată (progres, soluții).

Scenariul teatral:

Context: Mai mulți muncitori se află în căutarea unui loc de muncă într-o economie care trece prin dificultăți. Unii sunt șomeri din cauza unor schimbări economice (șomaj structural), alții nu își găsesc rapid locuri de muncă din cauza lipsei de informare sau a competențelor (șomajul fricțiunii), iar alții sunt afectați de criza economică (șomaj ciclic).

Scena 1 – Șomajul structural:

Un muncitor (de exemplu, un lucrător dintr-o industrie în declin) nu mai poate să își găsească loc de muncă din cauza schimbărilor economice. El este simbolizat printr-o barieră de origami care blochează drumul. Muncitorul spune: „Fabrica s-a închis, dar nu există locuri de muncă în această zonă care să mi se potrivească! Cum mă pot adapta într-o lume în care tehnologia îmi ia locul?”

Scena 2 – Șomajul ciclic:

Un alt grup de muncitori este afectat de recesiune economică (șomaj ciclic). Ei sunt simbolizați de o roată care se învârtă și de ceasuri care arată timpul pierdut. Ei spun: „Economia este în declin, nu avem locuri de muncă acum. Tot ce putem face este să așteptăm ca lucrurile să se îmbunătățească!”

Scena 3 – Soluții și reconversie profesională:

În această scenă, muncitorii care au rămas șomeri se întâlnesc pentru a discuta cum pot depăși dificultățile. Ei se gândesc să aplice la cursuri de formare profesională pentru a învăța noi abilități sau să își deschidă afaceri proprii. „Trebuie să ne adaptăm la noile cerințe ale pieței de muncă!” Unii dintre ei reușesc să treacă de bariera șomajului prin educație și reconversie profesională, iar ușa simbolică se deschide pentru ei.

4. Filosofie

Lecția: "Libertatea și determinismul"

* **Obiectiv:** Analizarea conceptelor de libertate și determinism, înțelegerea implicațiilor lor filosofice, cu ajutorul metodei teatru origami.

* **Etapele activității:**

Elevii sunt împărțiți în grupuri de 4-5 elevi. Fiecare echipă creează figurine origami care reprezintă simboluri ale libertății (ex.: o pasăre, o cheie) și ale determinismului (ex.: lanțuri, un ceas). Elevii pun în scenă o poveste în care un personaj trebuie să decidă dacă acțiunile sale sunt determinate de factori externi sau dacă are liber arbitru. Sceneta este urmată de o dezbatere.

* **Potențial scenariu:**

Personajul: Alex, un tânăr care se află într-un moment important din viața lui (de exemplu, alegerea unei cariere sau a unui drum în viață).

Contextul: Alex este pe cale să facă o alegere semnificativă. El vrea să devină muzician, dar familia lui insistă să devină avocat, crezând că aceasta este alegerea „corectă”. Alex se întreabă dacă decizia lui va fi influențată de presiunile externe sau dacă are control asupra propriei sale vieți.

Elemente din scenetă:

Factori externi: familia (reprezentată de un simbol origami al unei bariere sau al unei greutăți), presiunea socială (un ceas care ticăie, simbolizând timpul care trece), așteptările societății (un zid din origami care blochează drumul).

Liberul arbitru: Alex însuși (reprezentat printr-o figură de origami a unei păsări care poate zbura liber sau o stea care strălucește în întuneric), mână de ajutor (simbolizând voința personală), o carte deschisă (alegeri nelimitate).

Desfășurarea scenetei:

Scena 1 – Presiunea externă

Alex stă în mijlocul scenei, iar părinții lui (simbolizați prin bariere din origami) îi spun: „Nu ești pregătit să fii muzician! Avocatul e drumul pe care trebuie să-l urmezi. Trebuie să faci ceea ce e corect pentru viitorul tău.” Timpul (ceasul) ticăie, aducând mai multă presiune asupra lui Alex.

Scena 2 – Reflecția asupra alegerii

Alex (simbolizat de o pasăre de origami care vrea să zboare liber) se gândește: „Am învățat să cânt de mic, muzica este ceea ce îmi aduce bucurie, dar oare sunt eu cu adevărat liber să aleg? Sau mă voi conforma cu așteptările celor din jur?”

O mână de origami (reprezentând „liber arbitru”) îl ajută să ridice o carte simbolizând alegerile proprii.

Scena 3 – Decizia

Alex ajunge la o răscruce de drumuri. El își privește simbolurile din jur – barierele (presiunile externe) și steaua (liber arbitru). În final, Alex ia decizia de a urma visul său, lăsând în urmă barierele. Pasărea (simbol al voinței sale) zboară spre cer, iar el alege să devină muzician.

3. METODA STORYTELLING

Ce este Storytelling?

- implică integrarea poveștilor și narațiunilor pentru a da viață unor idei și teorii, facilitând conexiunile emoționale și raționale.
- pentru elevii de liceu, această metodă aduce o abordare interdisciplinară care poate face subiecte complexe mai accesibile și captivante.

A. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE METODEI STORYTELLING

Scop:

- facilitează învățarea prin intermediul poveștilor;
- crează un mediu care favorizează explorarea, curiozitatea și reflecția; este menit să transforme informațiile abstracte în experiențe concrete și relevante

Obiectivele metodei storytelling

- Stimularea înțelegerii – elevii pot să-și formeze imagini mentale, să creeze conexiuni între informațiile noi și experiențele lor anterioare;
- Dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor – poate provoca elevii să analizeze personaje, situații și soluții alternative, dezvoltând astfel gândirea critică.
- Creșterea motivației și a implicării – elevii se simt implicați, mai ales când pot vedea o parte din ei în povești sau când povestea este legată de o problemă sau un interes personal.
- Îmbunătățirea abilităților de comunicare – elevii își dezvoltă abilități de ascultare activă și de exprimare.

Cultivarea empatiei și a înțelegerii culturale – ajută elevii să înțeleagă și să respecte perspective diferite, dezvoltându-le empatia și deschiderea față de diversitate.

B. STRUCTURA POVEȘTII EDUCATIONALE

- Personaje: introducem personaje care să fie relevante și credibile (istorice, fictive sau reale);
- Conflictul/Cauza: prezentăm o dilemă sau un conflict legat de tema lecției ;
- Acțiunea: includem un parcurs narativ clar care arată încercările personajului de a rezolva conflictul.
- Morala: explicăm lecția învățată sau implicațiile practice pentru subiectul discutat și punem întrebări la finalul poveștii pentru a stimula reflecția critică.

EXEMPLIFICĂRI

1. Logică, comunicare și argumentare

Lecția: "Sofisme de relevanță"

Povestea: „Căutarea bibliotecarului perfect”

Într-un mic oraș, școala locală căuta un nou bibliotecar. Directorul, doamna Popescu, a invitat trei candidați pentru a-și prezenta calificările în fața unui comitet format din profesori și elevi.

Primul candidat: Maria

Maria a spus: „Am lucrat ca bibliotecar timp de 10 ani. În acest timp, am organizat numeroase evenimente pentru copii, am crescut rata de împrumut a cărților și am digitalizat colecția bibliotecii.”

Al doilea candidat: Victor

Victor a spus: „Știți, bunicul meu a fost unul dintre cei mai respectați profesori din oraș. Familia mea este cunoscută pentru pasiunea pentru educație. În plus, am fost mereu apreciat pentru felul în care mă port cu oamenii.”

Al treilea candidat: Elena

Elena a spus: „Eu sunt o mare iubitoare de literatură. Mereu am fost printre primii la concursurile de poezie din oraș și cred că o bibliotecă ar trebui să fie un loc plin de inspirație artistică.”

După ce toți au vorbit, elevii din comitet au întrebat: „Dar care dintre voi este cel mai potrivit pentru job?”

Doamna Popescu a spus: „Maria a prezentat exemple clare legate de experiența ei de bibliotecar, dar Victor provine dintr-o familie de renume, iar Elena este pasionată de literatură. Cred că toți trei sunt potriviți.”

Elevii au murmurat: „Dar ce legătură are familia lui Victor sau poezia Elenei cu jobul de bibliotecar? Ce ar trebui să conteze cu adevărat?”

Cum să legi povestea de lecție:

1. Identificarea sofismelor:

Analizează fiecare argument al candidaților și identifică sofismele:

Maria: Argumente relevante, bazate pe experiență.

Victor: Apel la autoritate (bunicul său respectat) și apel la tradiție (reputația familiei).

Elena: Apel la emoție (pasiunea pentru literatură), dar fără legătură directă cu cerințele jobului.

2. Explicație teoretică:

Explică sofismele de relevanță:

Apel la autoritate irelevantă: „Familia mea este respectată” nu este un argument care dovedește competența pentru job.

Apel la emoție: „Sunt pasionată de poezie” nu răspunde la întrebarea dacă poate organiza o bibliotecă eficient.

3. Activitate practică:

Oferă elevilor situații similare și cere-le să identifice sofismele. Exemple:

„Trebuie să cumpărăm acest telefon pentru că reclama spune că e cel mai bun!” (Apel la popularitate).

„Acest politician e o persoană drăguță, deci trebuie să-l votăm!” (Apel la emoție).

4. Reflectare:

Întreabă elevii: „De ce credeți că sofismele de relevanță sunt atât de frecvente? Cum putem învăța să le recunoaștem și să ne protejăm de ele?”

Concluzie:

Sofismele de relevanță deturneză atenția de la esența unei discuții. Ca și în cazul alegerii bibliotecarului, trebuie să ne concentrăm pe argumentele care sunt direct legate de subiect, nu pe emoții sau detalii irelevante.

2. Psihologie

Lecția: ”Relațiile interpersonale”

Povestea: „Podul dintre noi”

Într-un sat izolat, două familii trăiau de-o parte și de alta a unui râu. De ani de zile, cele două familii erau în conflict dintr-un motiv pe care nimeni nu și-l mai amintea. În fiecare zi, membrii familiilor se ignorau sau își aruncau priviri aspre când treceau pe malurile opuse.

Într-o zi, fiul cel mic al uneia dintre familii, pe nume Andrei, a observat că tatăl său aducea grinzi de lemn și unelte. Curios, l-a întrebat ce face. „Vreau să construiesc ceva ce nu s-a mai făcut aici de ani de zile: un pod peste râu”, a spus tatăl. „De ce ai face asta? Ei ne urăsc!”, a întrebat Andrei.

Dar tatăl său a continuat să lucreze. Cu timpul, și alți membri ai familiei au început să-l ajute, chiar dacă nu erau de acord la început. De cealaltă parte a râului, familia vecină privea cu suspiciune.

Când podul a fost aproape terminat, fiica celeilalte familii, pe nume Maria, a venit să vadă ce se întâmplă. „De ce construiești acest pod? Nu avem nevoie de voi!”, a spus ea.

Dar Andrei i-a răspuns: „Poate că nu avem nevoie de voi, dar vrem să avem o șansă să vorbim. Poate că râul dintre noi nu este chiar atât de adânc.”

Curând, și familia Mariei a început să lucreze la partea lor de pod. Când cele două părți s-au unit la mijloc, ambele familii au traversat pentru prima dată râul și s-au întâlnit. Podul nu era doar din lemn – era un simbol al unei relații noi.

Cum să legi povestea de lecție:

1. Introducere:

Întrebare pentru elevi: „Ce înseamnă să construiești un pod într-o relație? Ce simbolizează râul dintre cele două familii?”

2. Discuție teoretică:

Relațiile interpersonale sunt ca podurile – ele cer:

Empatie: Tatăl a înțeles că problema nu mai era conflictul, ci distanța dintre familii.

Comunicare: Construirea podului a fost un mod indirect de a deschide o conversație.

Cooperare: La final, ambele familii au contribuit la pod.

3. Activitate practică:

Exercițiu de poduri relaționale: Împarte clasa în perechi sau grupuri și cere-le să:

- Identifice un „râu” din relațiile lor (un conflict, o neînțelegere, o distanță).
- Găsească un „pod” pe care l-ar putea construi (o acțiune de reconciliere, o discuție deschisă).

Elevii pot face un poster sau o reprezentare vizuală a podului lor simbolic.

4. Reflectare:

Întreabă-i: „Când ați construit ultima dată un pod într-o relație? Cum s-a schimbat dinamica acelei relații?”

Concluzie:

„Relațiile interpersonale sunt construite pe baza efortului comun de a înțelege și de a conecta. De fiecare dată când alegem să construim un pod în loc să ridicăm un zid, creăm oportunități pentru o mai bună comunicare și înțelegere.

3. Economie

Lecția: "Cererea și oferta"

Povestea: „Fermierul și piața”

Într-un mic sat, locuia un fermier pe nume Luca, care creștea legume și fructe pe câmpul său. În fiecare vară, el cultiva roșii, castraveți, ardei și mere, pe care le vindea în piața locală. Anul acesta, însă, fermierul Luca avea o provocare: recolta sa de roșii era mai mare decât de obicei. Datorită unei veri calde și ploioase, roșiile erau mari, gustoase și abunda în fiecare colț al grădinii sale.

Luca a ajuns la piață și și-a pus standul cu roșii proaspete. La început, câțiva cumpărători au venit să le cumpere, dar, pe măsură ce ziua trecea, mai mulți fermieri au început să-și aducă roșiile la piață. Concurența devenea tot mai mare.

La începutul zilei, Luca vindea roșiile la 5 lei kilogramul. Însă, pe măsură ce oferta de roșii creștea și oamenii aveau mai multe opțiuni, cumpărătorii nu mai veneau în aceeași măsură. „Dacă vând prea scump, nu o să mai cumpere nimeni”, se gândea Luca. Așa că, pe la amiază, Luca a scăzut prețul roșiilor la 3 lei kilogramul. În scurt timp, mai mulți cumpărători au venit la standul său. Cererea pentru roșii a crescut semnificativ, iar Luca a reușit să vândă toată marfa până la sfârșitul zilei.

A doua zi, în schimb, din cauza unui val de frig neașteptat, recolta de roșii din alte ferme s-a stricat, iar oferta de roșii a scăzut considerabil. Luca a profitat de această situație și a mărit prețul roșiilor la 7 lei kilogramul, pentru că acum cererea era mare, dar oferta era mică. Cumpărătorii, chiar și cu prețuri mai mari, s-au grăbit să cumpere roșiile sale, deoarece nu aveau alte opțiuni.

Cum să legi povestea de lecție:

1. Explicarea cererii și ofertei:

Cererea: Este cantitatea de bunuri pe care cumpărătorii sunt dispuși să o achiziționeze la un anumit preț. În cazul lui Luca, cererea a crescut atunci când prețul roșiilor a fost scăzut, iar oamenii au fost mai dispuși să le cumpere.

Oferta: Este cantitatea de bunuri pe care vânzătorii sunt dispuși să o vândă la un anumit preț. Luca a ajustat oferta sa în funcție de concurență și condițiile pieței (în prima zi, când a scăzut prețul și în a doua zi, când oferta de roșii a scăzut).

2. Legea cererii și ofertei:

Legea cererii: Când prețul unui bun scade, cererea pentru acel bun crește, iar când prețul crește, cererea scade. Luca a observat că, atunci când a scăzut prețul roșiilor, mai mulți oameni au venit să le cumpere.

Legea ofertei: Când prețul unui bun crește, producătorii sunt mai dispuși să ofere mai multe din acel bun pe piață, iar când prețul scade, oferta scade. Luca a crescut prețul atunci când oferta de roșii de la alți fermieri a scăzut.

3. Activitate practică:

Exercițiu de grup: Împarte clasa în două grupuri: unul care va reprezenta cererea și altul care va reprezenta oferta. Dă-le un produs (de exemplu, telefoane mobile) și cere-le să își facă propriile „curbe de cerere” și „curbe de ofertă”. Apoi, simulează diferite scenarii economice (de exemplu, scăderea sau creșterea prețului) și observă cum schimbă aceste scenarii cantitățile cerute și oferite.

Întrebări pentru discuție: „Cum afectează prețurile deciziile de cumpărare ale consumatorilor? De ce producătorii vor să vândă mai mult când prețul crește?”

4. Reflectare:

Întreabă-i: „Care este legătura dintre oferta și cererea de pe piața de roșii? Cum schimbările în oferta sau cererea de pe piață pot influența prețul unui produs?”

Concluzie:

Cererea și oferta sunt două forțe fundamentale care determină prețurile pe piață. Atunci când cererea pentru un produs crește și oferta rămâne constantă, prețul va crește. Dacă oferta crește și cererea rămâne constantă, prețul va scădea. În cazul lui Luca, ajustările de preț în funcție de cerere și ofertă au ajutat la maximizarea vânzărilor și a profitului.

4. Filosofie

Lecția: "Drepturile omului"

Povestea: „Căutarea Dreptății”

Într-un oraș vechi și înțelept, trăia un filozof pe nume Alexandru. Era un bărbat respectat de toți pentru înțelepciunea sa, iar oamenii veneau adesea la el pentru sfaturi despre viață, etică și dreptate. Într-o zi, un tânăr pe nume Dimitrie s-a apropiat de Alexandru cu o întrebare care îl frământa de mult timp:

„Maestre, am învățat că fiecare om are drepturi fundamentale. Dar ce înseamnă cu adevărat ca o persoană să aibă drepturi? Ce înseamnă dreptate pentru toți oamenii?” Alexandru i-a zâmbit și l-a invitat să meargă într-o plimbare prin oraș. Pe drum, au întâlnit un grup de oameni care lucrau din greu la un șantier. Unii dintre aceștia munceau mult mai mult decât ceilalți, iar alții erau plătiți mult mai puțin. „Uite, Dimitrie,” a spus Alexandru, „acești oameni muncesc din greu pentru a construi orașul nostru, dar oare au drepturile pe care le merită?”

Dimitrie a răspuns: „Ei sunt plătiți puțin și muncesc mult, dar nu înțeleg exact ce ar trebui să se întâmple pentru ca dreptatea să fie împlinită.”

Alexandru l-a dus într-o piață, unde un negustor vindea fructe la prețuri foarte mari, chiar dacă marfa era veche și stricat. „Acesta este un alt exemplu al unei nedreptăți”, a spus filozoful. „Cumpărătorii nu știu ce li se vinde, iar negustorul profită de lipsa lor de informații. Este dreptatea ca unul să câștige pe seama celui alt?”

Dimitrie, din ce în ce mai confuz, a întrebat: „Dar, ce ar trebui să facem pentru ca drepturile tuturor să fie respectate? Oare dreptatea poate fi atinsă într-o lume atât de complicată?”

Alexandru a privit spre cer și i-a răspuns: „În filozofie, există multe viziuni despre drepturi și dreptate. Unii gânditori, ca John Locke, susțin că drepturile fundamentale sunt naturale și universale, adică fiecare om se naște cu drepturi inalienabile – dreptul la viață, libertate și proprietate. Alți filozofi, ca Jean-Jacques Rousseau, consideră că drepturile nu sunt doar date de natură, ci trebuie negociate în cadrul unui contract social. Noi, ca societate, trebuie să ne înțelegem reciproc drepturile și obligațiile, pentru a trăi într-o comunitate echitabilă. Și apoi sunt filozofii utilitariști, ca John Stuart Mill, care spun că drepturile trebuie să promoveze binele cel mai mare pentru cel mai mare număr de oameni. Dreptatea nu înseamnă doar egalitate perfectă, ci și realizarea unui bine comun.”

Dimitrie s-a oprit și a reflectat. „Deci drepturile omului nu sunt un concept simplu. Ele sunt legate de felul în care oamenii se raportează unii la alții și de cum înțelegem ce este corect și echitabil.”

„Exact”, a spus Alexandru. „Drepturile omului sunt un set de principii care protejează libertățile fundamentale ale fiecărei ființe umane. Ele sunt esențiale pentru menținerea unui echilibru între libertatea individuală și binele colectiv. Fiecare societate trebuie să definească aceste drepturi în acord cu valorile sale și cu principiile de justiție.”

Cum să legi povestea de lecție:

1. Introducerea conceptelor filozofice:

Drepturile naturale (John Locke): Drepturile fundamentale nu sunt acordate de guverne, ci sunt inerente ființei umane, cum ar fi dreptul la viață, libertate și proprietate.

Contractul social (Jean-Jacques Rousseau): Drepturile omului sunt parte dintr-un acord social între indivizi și stat, prin care oamenii se înțeleg reciproc să își respecte drepturile și să se supună unor reguli comune pentru binele colectiv.

Utilitarismul (John Stuart Mill): Drepturile trebuie să contribuie la bunăstarea generală a societății. Deciziile legate de drepturile omului ar trebui să fie luate în vederea promovării celui mai mare bine pentru cel mai mare număr de oameni.

Dreptatea: Ce înseamnă „dreptate” în contextul drepturilor omului? Dreptatea poate însemna echitate (același tratament pentru toți), dar și corectitudine în distribuirea resurselor și protejarea celor vulnerabili.

2. Discutarea dilemelor etice:

Întreabă elevii: „Ce înseamnă dreptatea pentru tine? Drepturile omului sunt garantate de stat sau sunt inalienabile?”

Discută despre cum fiecare filosof adresează concepte de dreptate și drepturi și cum aceste idei au evoluat de-a lungul istoriei.

3. Activitate practică:

Exercițiu de grup: Împărțiți elevii în grupuri și cereți-le să discute despre un caz concret de încălcare a drepturilor omului (de exemplu, discriminare, muncă forțată, libertatea de exprimare). Fiecare grup va discuta ce filosofii ar sprijini cel mai mult soluționarea acestui caz (Locke, Rousseau, Mill etc.).

Întrebări pentru reflecție: „Care sunt limitele drepturilor omului? În ce situații poate fi necesar să limităm unele drepturi pentru binele colectiv?”

4. Reflectare:

Întreabă-i: „Cum pot drepturile omului să asigure un echilibru între libertatea individuală și binele colectiv? Ce se întâmplă atunci când drepturile unui grup se confruntă cu drepturile altui grup?”

Concluzie:

Drepturile omului sunt esențiale pentru asigurarea unei vieți demne și echitabile pentru fiecare individ. De la Locke și Rousseau, până la Mill și gânditorii moderni, filozofii au avut diverse viziuni despre cum ar trebui să fie protejate drepturile fundamentale ale omului. Fiecare societate trebuie să își construiască un sistem just în care drepturile individuale și binele colectiv să coexiste armonios.

4. METODA JOCURILOR DE SOCIETATE

Psihologie

Provocările vieții de elev

<https://wordwall.net/ro/resource/79685313>

1. Continuă propoziția în 4 feluri diferite "Ca elev deseori mă confrunt cu..."
2. Cum te-ai simțit atunci când profesorii au favorizat alți elevi din diverse motive? Dacă l-ai avea acum în față pe acel profesor, ce i-ai spune?
3. Completează următoarea propoziție "La ora de matematică eu niciodată..."
4. Te-ai simțit vreodată presat să obții note bune? Cum ai gestionat această presiune?
5. Un coleg a râs de tine pentru că ai cerut ajutor la un subiect dificil la fizică. Cum reacționezi și ce poți face pentru a-ți găsi sprijinul de care ai nevoie?
6. Te simți exclus și nu ai prieteni în clasă. Cum ai putea să te implici în activități pentru a te integra?
7. Fii optimist! Câteodată viața este grea, alteori este ușoară. Fă toți jucătorii să râdă povestindu-le o întâmplare hazlie din experiența ta de elev.
8. Ai o temă de grup, dar colegii tăi nu sunt implicați și totul cade pe umerii tăi. Cum gestionezi această situație?
9. Continuă propoziția în 4 feluri diferite: "Eu mă întreb..."
10. Ce fel de suport ți-ai dorit din partea părinților când ai probleme la școală?
11. Aplaudă-te 10-15 secunde și strigă tare și plin de entuziasm "Am reușit să trec clasa la ...!!"
12. Ești anxios în legătură cu o prezentare orală pe care trebuie să o susții la limba română. Ce metode poți utiliza pentru a-ți controla frica și a-ți crește încrederea?
13. Dă o provocare unui alt participant
14. Ești în clasa a doisprezecea și urmează să susții bacalaureatul. Dacă ai întâlni o zână ce anume i-ai cere?
15. Ce te-ar motiva să înveți mai mult la o materie pe care nu o găsești interesantă?
16. Ce tehnici de relaxare ai putea folosi înainte de un examen pentru a reduce stresul?
17. Cum te simți când ești/ai fost comparat cu alți colegi de către profesori sau părinți?
18. Spune despre tine două adevăruri și o minciună, referindu-te la experiențele tale din școală. Colegii trebuie să găsească minciuna!

19. Care este cea mai mare provocare cu care te confrunți/te-ai confruntat la școală?
20. Ai avut vreodată sentimentul că nu ești suficient de bun la o anumită materie? Cum ai depășit acea stare?
21. Ai avut vreodată senzația că, oricât ai învăța, nu reușești să reții informațiile? Ce ai făcut în acea situație?
22. Cum te afectează notele pe care le primești în ceea ce privește încrederea ta în sine?
23. Ce faci atunci când te simți copleșit de volumul de învățat?
24. Un profesor folosește o metodă de predare care nu îți place. Ce alternative ai putea propune pentru a învăța mai bine?

Psihologie
Lecție recapitulare "Laturile personalității"

1. Dacă ai crea un „cocktail al caracterului”, ce ingrediente ar trebui să conțină?
2. Care este „ingredientul secret” care face caracterul unui om diferit de al altora?
3. Care dintre următoarele este o „super-putere” a unui caracter puternic: încrederea în sine sau puterea de a râde la propriile greșeli?
4. Stai o tură
5. Dacă ar fi o „olimpiadă a caracterului”, ce medalii crezi că ai câștiga?
6. Ce superlativ ți se potrivește cel mai bine când vine vorba de caracter: „Cel mai răbdător”, „Cel mai creativ” sau „Cel mai energic”?
7. Imaginează-ți că temperamentul tău ar putea fi un tip de vreme. Ce fel de vreme ar fi și de ce?
8. Înaintează două căsuțe
9. Ce melodie ți se pare că descrie perfect temperamentul tău?
10. Cum ar arăta „cartea de vizită” a temperamentului tău? Ce ar scrie pe ea?
11. Înaintează 2 căsuțe
12. Dacă ai fi un „detectiv al temperamentului”, ce indicii ai căuta pentru a înțelege cum este temperamentul unei persoane?
13. Ce „înțelepciune” ar avea temperamentul tău dacă ar fi o carte? Care ar fi titlul și autorul?
14. Numește echipa care trebuie să stea două ture
15. Imaginează-ți că ai un „kit de creativitate”. Care ar fi cele trei obiecte esențiale din acest kit?
16. Cum ai descrie creativitatea folosind doar 3 cuvinte?
17. Dacă creativitatea ar fi o vacanță, unde ai călători pentru a o „încărca”?
18. Dă o provocare unei echipe
19. Cum ai încuraja pe cineva să fie mai creativ folosind doar un singur cuvânt?
20. Dacă ar trebui să creezi un „compus chimic” al creativității, ce elemente chimice ar trebui să includă?
21. Cum ai utiliza un obiect vechi într-un mod creativ? Dă un exemplu concret.
22. Viața este frumoasă. Spune ceva care să-i amuze pe toți jucătorii
23. Ce „provocări” crezi că sunt necesare pentru a stimula creativitatea cuiva?
24. Dacă ai putea să ai un creier super-inteligent pentru o zi, ce problemă din lume ai rezolva: găsirea unui remediu pentru boli sau crearea unui oraș ecologic perfect? De ce?
25. Stai o tură
26. Dacă ai avea o superputere legată de inteligență, ce ai alege și de ce: Să înveț rapid orice limbă străină și să citesc gândurile altora?

27. Dacă ai putea construi un robot cu o inteligență superioară, care ar fi sarcina lui: să rezolve conflicte între oameni sau să regleze toate problemele de mediu?
28. Dacă inteligența ar fi un ingredient de gătit, ce ingrediente ar trebui să ai pentru a o face?
29. Mergi la finish
30. Dacă ai fi un programator al creierului, care ar fi cea mai importantă linie de cod pe care ai scrie-o?
31. Cum ar putea inteligența emoțională să îți ajute într-o situație stresantă?
32. Mergi o căsuță înapoi
33. Cum crezi că ar arăta un robot super-inteligent care ajută la rezolvarea problemelor de mediu?

INIMA ESTE CA MAREA...PĂSTREAZĂ
ÎN ADÂNCUL EI TOT CE A PRIMIT!

